

Dosarul nr. 3ra-640/22
2-20152424-01-3ra-22062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. Gr. Cazacu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, Gr. Dașchevici, Gh. Mîra)

Î N C H E I E R E

17 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iurie Bejenaru
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Gheorghe Costru, reprezentat de avocatul Radion Bordian,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Costru împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea în parte a actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, încasarea plăților salariale și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii și deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 3 decembrie 2021, Gheorghe Costru a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea în parte a actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, încasarea plăților salariale și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că din anul 2012 până în prezent a activat în cadrul Serviciului Vamal, în calitate de colaborator vamal.

A menționat că pe parcursul activității sale și-a îndeplinit conștiincios atribuțiile de serviciu, caracterizându-se ca un colaborator disciplinat, bine pregătit din punct de vedere profesional, la moment dispune de gradul de calificare, căpitan al Serviciului Vamal, funcția de inspector principal al postului vamal Palanca.

În continuare, a notat că la data de 3 noiembrie 2020, a fost chemat la secția resurse umane a Biroului Vamal Centru, unde i s-a adus la cunoștință ordinul cu privire la sancționarea unor colaboratori ai Biroului Vamal Centru nr. 1029-p din 3 noiembrie 2020, printre care figurează și el. Potrivit ordinului dat, în privința sa și a altor colaboratori ai Biroului Vamal Centru a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de destituire din funcție din cadrul organelor vamale.

În opinia reclamantului, la aplicarea sancțiunii de destituire din funcție în privința sa, Serviciul Vamal s-a ghidat doar de prevederile Legii cu privire la serviciul vamal și Codul de etică și conduită a funcționarului vamal, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1161 din 20 octombrie 2016, nefăcându-se nici o referință la legislația muncii, care guvernează încheierea și încetarea raporturilor de muncă.

Totodată, a invocat prevederile art. 3 din Codul muncii, conform cărora dispozițiile prezentului cod se aplică, salariaților cetățeni ai Republicii Moldova, încadrați în baza unui contract individual de muncă, inclusiv celor cu contract de formare profesională continuă sau de calificare profesională, care prestează muncă în Republica Moldova, salariaților cetățeni străini sau apatrizi, încadrați în baza unui contract individual de muncă, care prestează muncă pentru un angajator care își desfășoară activitatea în Republica Moldova, salariaților cetățeni ai Republicii Moldova care activează la misiunile diplomatice ale Republicii Moldova de peste hotare, angajatorilor persoane fizice sau juridice din sectorul public, privat sau mixt care folosesc munca salariată, salariaților din aparatul asociațiilor obștești, religioase, sindicale, patronale, al fundațiilor, partidelor și altor organizații necomerciale care folosesc munca salariată.

În acest context, reclamantul a explicat că, conform ordinului contestat, raporturile de muncă cu el au fost încetate la inițiativa administrației pe motivul aflării la locul de muncă în stare de ebrietate alcoolică. În temeiul art. 86 alin.(1) lit. i) din Codul muncii, concedierea salariatului la inițiativa angajatorului se va considera legală în cazul în care: 1) prezentarea salariatului la lucru în stare de ebrietate alcoolică, narcotică, sau toxică este stabilită/documentată în modul prevăzut la art. 76 lit. k) din Codul muncii; 2) starea de ebrietate este confirmată prin decizia/certificatul instituției medicale competente sau un act al comisiei formate din număr egal de reprezentanți ai angajaților și salariaților; 3) sunt respectate normele privind aplicarea sancțiunilor disciplinare stabilite de art. 206- 210 din Codul muncii; 4) există acordul scris al organului sindical al unității, dacă salariatul este membru de sindicat.

În cazul din speță, reclamantul a precizat că concedierea sa din inițiativa angajatorului în temeiul art. 86 alin.(1) lit. g, h, i) din Codul muncii poate fi recunoscută ca legală doar dacă vor fi respectate cu strictețe în modul corespunzător prevederile art. art. 76 lit. k), 86 alin.(2), 87, 206-211 și 386 din Codul muncii, precum și dispozițiile Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, precum și ordinul nr. 155 din 1 iunie 2009 al Ministrului Sănătății al Republicii Moldova.

A afirmat că cerințele cadrului legal menționat supra în cazul său nu au fost respectate de către angajator.

A specificat că prin prisma ordinului Ministrului Sănătății nr. 155 din 1 iunie 2009, despre implementarea hotărârii Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, prin care a fost aprobată lista instituțiilor medico-sanitare publice abilitate cu dreptul de efectuare a examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, expusă în anexa nr. 1, în privința sa nu a fost stabilită o instituție medicală competentă de a constata starea de ebrietate, angajatorul limitând-se doar la testarea lui cu aparatul „DRAGER” de către un colaborator al INSP.

Reclamantul a susținut că, nu a fost efectuată examinarea medicală a sa de către o comisie medicală formată din specialiști în domeniu și, în genere, nici nu a fost întocmit un proces-verbal privind examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, angajatorul limitându-se a aprecia starea de ebrietate doar în temeiul bonului eliberat de aparatul „DRAGER”.

A comunicat că existența pretensei stări de ebrietate a sa la data de 22 septembrie 2020, constatate cu ajutorul alcooltestului „DRAGER” contravine clar prevederilor art. 76 lit. k) din Codul muncii și art. 25 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei și nu putea constitui temei de concediere conform rigorilor art. 86 alin.(1) lit. i) din Codul muncii și nici conform prevederilor Codului de etică și a legii cu privire la Serviciul Vamal.

De altă parte, reclamantul a relatat că a negat consumul băuturilor alcoolice la locul de muncă și aflarea sa în stare de ebrietate, fapt coroborat cu explicațiile altor doi colaboratori vamali de la locul de muncă – Alexandru Ganenco și Dorin Damian. De aici, rezultă că angajatorul în persoana directorului Serviciului vamal neîntemeiat a concluzionat că reclamantul ar fi încălcat pct.7) alin.(1) lit. f) din Codul de etică și conduită a funcționarului vamal, care prevede că în activitatea sa, funcționarul vamal nu are dreptul să exercite atribuțiile de serviciu în stare de ebrietate sau sub efectul substanțelor narcotice și toxice.

Cu referință la conflictul de serviciu pretins a fi avut cu Marcel Mămăligă și numirea acestuia cu cuvinte indecente, reclamantul a relevat că, chiar dacă acesta se pretinde a fi dovedit prin imaginile video atașate la plângerea acestuia, aceste încălcări de etică profesională nu conțin gravitatea faptei de aplicare a celei mai aspre sancțiuni disciplinare față sine, destituirea din funcție.

Reclamantul a precizat că nu a comis anterior nici o abatere disciplinară, nu a avut nici o sancțiune disciplinară pe parcursul activității. Iar, la momentul emiterii ordinului contestat, Marcel Mămăligă nu a manifestat careva pretenții față de el și nu manifestă nici în prezent. Conținutul înștiințării nr. 34/51-9635 din 22 septembrie 2020 a Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă, prin care Marcel Mămăligă a fost informat că apelul său telefonic din 22 septembrie 2020 a fost examinat, constatându-se că, în cazul dat lipsesc elementele unei contravenții sau infracțiuni, cercetarea cazului fiind încetată.

Reclamantul a menționat prevederile art. 87 din Codul muncii, conform cărora concedierea salariaților membri de sindicat în cazurile stipulate la art.86 alin.(1) lit. c), e) și g) poate avea loc doar cu acordul preliminar scris al organului (organizatorului) sindical din unitate. În celelalte cazuri, concedierea se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate. Iar, potrivit alin. (4) al aceluiași articol, organele sindicale (organizatorii sindicali) indicate la alin.(1), (3) își vor comunica acordul sau dezacordul (opinia consultativă) argumentat în scris privind concedierea salariatului în termen de 10 zile lucrătoare de la data solicitării acordului (opinie consultative) de către angajator. În cazul în care răspunsul nu a fost primit de angajator în acest termen, acordul (comunicarea opiniei consultative) a organului respectiv se prezumă.

A declarat că acțiunile nominalizate supra au fost neglijate totalmente de către Serviciul Vamal în cazul destituirii sale din funcție, care nu a cunoscut și nu a fost informat despre eventuala poziție a organului sindical din care face parte. Argumentele menționate supra dovedesc că destituirea din funcție și încetarea raporturilor sale de serviciu a fost neîntemeiată și aduce ingerință drepturilor sale fundamentale la muncă, la salarizare.

Reclamantul a indicat că în legătură cu emiterea ordinului nr. 1029-p din 3 noiembrie 2020 care este vădit ilegal, i s-a cauzat un prejudiciu material și moral. Prejudiciul material este format din venitul salarial ratat, din cheltuielile de judecată – onorariul avocatului care constituie suma de 6 000 de lei. La fel, i s-au cauzat suferințe psihice și morale în legătură cu concedierea sa ilegală, fiind nevoit să apeleze la serviciile avocatului pentru a merge prin judecăți și a-și restabili drepturile sale legitime, ce au fost lezate prin ordinul contestat, care este vădit ilegal.

A susținut că cuantumul prejudiciului moral, pe măsura satisfacțiilor suferințelor psihice se stabilesc în mărime de 30 000 de lei, ce urmează a fi încasate din contul Serviciului Vamal în beneficiul său.

Reclamantul Gheorghe Costru a solicitat recunoașterea ilegalității și declararea nulității ordinului directorului Serviciului Vamal nr. 1029-p din 3 noiembrie 2020 în partea ce ține de aplicarea în privința sa a sancțiunii disciplinare – destituirea din funcție cu obligarea Serviciul Vamal de a-l restabili în funcția anterior deținută, de inspector principal al postului vamal Palanca, Biroul Vamal Centru, precum și încasarea din contul Serviciului Vamal în beneficiul său a prejudiciului material constituit din achitarea drepturilor salariale ratate pentru perioada înlăturării forțate de la serviciu, începând cu data încetării raporturilor de serviciu, compensarea cheltuielilor de judecată (asistență juridică) în sumă de 6 000 de lei, precum și a prejudiciu moral în mărime de 30 000 de lei.

Prin încheierea din 1 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost declarată inadmisibilă acțiunea lui Gheorghe Costru, în partea încasării prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 1 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Gheorghe Costru. S-a anulat ordinul Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 1029-p din 3 noiembrie 2020 în partea ce ține de aplicarea în privința lui Gheorghe Costru a sancțiunii disciplinare sub formă de destituire din funcție. S-a restabilit Gheorghe Costru în funcția anterior deținută de inspector principal al postului vamal Palanca (PVFI, rutier), Biroul Vamal Centru. S-a încasat din contul Serviciului Vamal al Republicii Moldova în beneficiul lui Gheorghe Costru toate plățile salariale corespunzătoare, pentru perioada absenței forțate din funcția anterior deținută de inspector principal al postului vamal Palanca (PVFI, rutier), Biroul Vamal Centru. S-a încasat din contul Serviciului Vamal al Republicii în beneficiul lui Gheorghe Costru cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 500 de lei. În rest pretențiile cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Cu respectarea dispozițiilor art. 232 din Codul administrativ, la 5 martie 2021 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a depus cerere de apel nemotivată, iar la data

de 2 aprilie 2021, prin intermediul poștei electronice, motivarea apelului împotriva hotărârii instanței de fond.

Ulterior, la 3 septembrie 2021, Gheorghe Costru, reprezentat de avocatul Radion Bordian, a depus cerere privind încetarea procesului, în ordine de apel, în legătură cu încheierea tranzacției de împăcare.

Prin încheierea din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea depusă de către Gheorghe Costru, reprezentat de avocatul Radion Bordian cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare din 28 aprilie 2021, din motiv că aceasta contravine legii.

Prin decizia din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul depus de către Serviciul Vamal, s-a casat integral hotărârea din 1 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie de respingere a acțiunii depusă de către Gheorghe Costru, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că hotărârea instanței de fond este adoptată cu aprecierea eronată a normelor materiale în coroborare cu circumstanțele faptice ale pricinii.

Instanța ierarhic inferioară a apreciat actul administrativ contestat ca fiind unul legal și întemeiat, iar în susținerea poziției sale a notat că, conform art. 51 alin. (1) lit. f) și g) din Legea nr.302 din 21 decembrie 2017 cu privire la Serviciul Vamal, constituie abateri disciplinare, acțiunile care aduc atingere prestigiului Serviciului Vamal și încălcarea normelor de etică și conduită a funcționarului vamal.

Instanța de apel a notat că toate acțiunile sau inacțiunile care, prin natura lor, sunt în măsură să afecteze prestigiul autorității publice în care funcționarul public activează, indiferent dacă acestea sunt admise în timpul sau în afara programului de muncă, pot fi considerate fapte care formează obiectul abaterii disciplinare specificate la art. 51 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 302 din 21 decembrie 2017 cu privire la Serviciul Vamal. Iar, prevederile ar. 51 alin. (2) lit. j) din Legea nr. 302 din 21 decembrie 2017 cu privire la Serviciul Vamal statuează că, constituie abateri disciplinare, grave ce conduc la destituirea din funcție constituie ofensa adusă unui cetățean și lezarea drepturilor acestuia în timpul efectuării operațiunilor vamale, constatate în urma unei investigații de serviciu, a unei cercetări.

Deci, în cadrul anchetei, reieșind din declarațiile lui Marcel Mamaliga, s-a constatat cu certitudine faptul că funcționarul vamal Gheorghe Costru s-a adresat față de acesta într-un mod neadecvat și cu cuvinte ofensatoare. Mai mult, și Gheorghe Costru în explicațiile sale, deși nu a recunoscut că s-a adresat cu cuvinte ofensatoare, a recunoscut că, „s-a aprins emoțional” și că între el și Marcel Mamaliga s-a iscat o ceartă.

Tot, în cadrul anchetei s-a mai constatat că, contrar normelor sus indicate, funcționarii vamali anchetati, printre care și Gheorghe Costru, au exercitat atribuțiile de serviciu în stare de ebrietate alcoolică stabilită în urma testării lor cu aparatul „DRAGER”. Astfel, aflarea în stare de ebrietate în exercițiul funcției este un fapt inadmisibil, contrar normelor de etică, situație care direct aduce atingere prestigiului Serviciului Vamal.

Ce ține de argumentele reclamantului indicate în cererea de chemare în judecată și anume faptul că Serviciul Vamal la emiterea ordinului de sancționare disciplinară nu

s-a ghidat de prevederile Codului Muncii, instanța de apel a precizat că în conformitate cu prevederile art. 1 alin.(1) din Legea nr.302 din 21 decembrie 2017 cu privire la Serviciul Vamal, prezenta lege reglementează organizarea, funcționarea și activitatea Serviciului Vamal, statutul juridic, protecția socială și serviciul funcționarului public cu statut special din cadrul Serviciului Vamal.

Cu referire la argumentele reclamantului vizavi de încălcarea de către Serviciul Vamal a procedurii de testare alcoolscoptică, instanța de apel a subliniat că, Gheorghe Costru nu a contestat procedura testării, funcționarea aparatului de testare sau rezultatul testării. Iar simplul argument al reclamantului precum că bănuiește că testul a arătat greșit, sau poate fi o careva eroare nu combate rezultatul verificării stării sale de ebrietate care a arătat că, în aerul expirat s-a depistat o concentrație de alcool de 0,64 mg/l. Prin urmare, toate argumentele reclamantului vizavi de nerespectarea procedurii de efectuare a testării alcoolscopice, decad întrucât acesta urma să le conteste în mod stabilit, fapt care nu a fost efectuat.

Cât privește argumentele reclamantului privind lipsa acordului Comitetului sindical, la destituirea sa din funcție, instanța inferioară a specificat că, la materialele dosarului administrativ este anexat procesul-verbal al adunării Comitetului Sindical a postului vamal Bender nr.01-54/18 din 28 octombrie 2020 prin care membrii comisiei și-au exprimat acordul privind destituirea din funcție a persoanelor vizate în investigația de serviciu - inclusiv și a lui Gheorghe Costru.

La 24 februarie 2022, Gheorghe Costru, reprezentat de avocatul Radion Bordian, a depus recurs, iar la 11 mai 2022, motivarea recursului împotriva încheierii și deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești contestate, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie confirmată tranzacția de împăcare, sau de admitere integrală a acțiunii.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de drept și de fapt anterior invocate, recurentul a indicat că cu decizia contestată nu este de acord, o consideră nemotivată și lipsită de suport juridic, or, instanța de fond prin hotărârea adoptată corect a statuat asupra admiterii acțiunii.

A menționat că instanța de apel a copiat pur formal din argumentele intimatului expuse în cererea de apel, luând astfel o poziție unilaterală și arbitrală.

În acest context, a notat despre existența probelor la dosar ce reflectă și constată contradictoriul. Astfel, acest aspect a fost interpretat eronat de către instanța de apel. Or, destituirea din funcție și încetarea raporturilor de serviciu cu Gheorghe Costru a fost neîntemeiată și care aduce ingerință drepturilor fundamentale ale acestuia la muncă, la salarizare.

A afirmat că nu poate fi omis cu vederea faptul că, completul instanței de apel, în aceeași componentă, care a emis decizia contestată din 15 februarie 2022, a judecat anterior un caz similar, și anume cauza de contencios administrativ, la acțiunea lui Dorin Damian împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea aceluiași ordin nr. 1029-p din 3 noiembrie 2020, unde instanța de apel a considerat că aplicarea sancțiunii disciplinare – destituirea din funcție, nu este proporțională la caz. Deci, se fac evidente abordările diferite ale aceluiași complet de judecată cu privire la două spețe absolut similare ce nasc din același act administrativ.

A invocat că, acest fapt vine ca un argument în plus, precum că instanța de apel a emis o decizie ilegală, neîntemeiată și contradictorie, or motivarea celor două decizii contrapuse generează subtilități ce ar afecta legalitatea acestor două decizii sau a uneia din ele. Prin urmare, instanța de apel, la adoptarea deciziei s-a bazat doar pe declarațiile părții intimată, dar nu pe probe pertinente și concludente care se conțin în dosar și care demonstrează contrariul celor constatate de instanță, în detrimentul prevederilor art. 219 alin. (1) din Codul administrativ și art. 25 alin. (1), 239, 241 alin. (5) din Codul de procedură civilă.

Cât privește încheierea instanței de apel privind respingerea confirmării tranzacției de împăcare, recurentul a notat că aceasta la fel este neîntemeiată și ilegală, or, anume această tranzacție a arătat adevărata poziție comună a ambelor părți din prezentul litigiu, și anume cea de a soluționa amiabil litigiul.

În opinia recurentului, soluția instanței de apel rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situație de fapt sub toate aspectele. Mai mult, concluziile instanței de apel sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

A susținut că cele descrise cert indică la examinarea superficială a cauzei de către instanța de apel, fără a fi suspusă controlului temeinicia și corectitudinea cerințelor prin prisma prevederilor legale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea și decizia contestată la 15 februarie 2022, care au fost notificate recurentului la 23 februarie 2022, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d. 138).

Totodată, decizia motivată din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată reprezentantului recurentului – avocatul Radion Bordian la data de 25 mai 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție/livrare (f.d.143).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Gheorghe Costru, reprezentat de avocatul Radion Bordian, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recurs depus de Gheorghe Costru, reprezentat de avocatul Radion Bordian, în partea încheierii din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că soluția Curții de Apel Chișinău este întemeiată din următoarele motive.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În corespundere cu art. 217 din Codul administrativ, pentru soluționarea integrală sau parțială a litigiului, părțile pot încheia o tranzacție de împăcare prin consemnarea ei în procesul-verbal al ședinței de judecată. O astfel de tranzacție de împăcare poate să se refere exclusiv la drepturile și obligațiile părților la proces. O tranzacție de împăcare poate fi încheiată în baza propunerii instanței, acceptată în scris de părți în instanța de judecată. În toate cazurile, tranzacția de împăcare se confirmă prin încheiere judecătorească.

Conform art. 212 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța nu va admite renunțarea reclamantului la acțiune, nici recunoașterea acțiunii de către pârât, nu va confirma tranzacția dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului. Anterior confirmării tranzacției, instanța verifică respectarea prevederilor art. 32 alin. (3) din Legea nr. 137 din 3 iulie 2015 cu privire la mediere.

De asemenea, incidente speței sunt și prevederile art. 60 alin. (2) și (5) din Codul de procedură civilă, pe tot parcursul examinării cauzei,părțile pot înceta procesul prin tranzacție de împăcare. Instanța nu va admite renunțarea reclamantului la acțiune, nici recunoașterea acțiunii de către pârât, nu va confirma tranzacția dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului. Anterior confirmării tranzacției, instanța verifică respectarea prevederilor art. 32 alin. (3) din Legea nr. 137 din 3 iulie 2015 cu privire la mediere.

Așadar, având în vedere normele de drept material enunțate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție atestă că prin pct. 3 al tranzacției de împăcare sunt condiționate drepturile reclamantului / recurrentului, care trebuie să renunțe la prejudiciul material și moral, inclusiv la încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă începând cu data de 3 noiembrie 2020 -1 martie 2021, circumstanță ce contravine prevederilor art. 330 alin. (1) din Codul muncii, potrivit căruia angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu.

Deci este cert faptul că, în cazul confirmării unei astfel de tranzacții vor fi încălcate drepturile reclamantului, or, Gheorghe Costru urmează să renunțe de drepturile sale salariale pe care acesta nu le-a primit în legătură cu concedierea pretinsă ilegală.

Respectiv, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că clauzele tranzacției de împăcare contravin Legii și prin urmare Curtea de Apel Chișinău întemeiat a refuzat confirmarea acesteia.

Cât privește admisibilitatea recursului în partea contestării deciziei instanței de apel, prin care s-a casat hotărârea din 1 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o

reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Gheorghe Costru, reprezentat de avocatul Radion Bordian.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Gheorghe Costru, reprezentat de avocatul Radion Bordian, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iurie Bejenaru

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu